

Onze dochter gaat naar een zondagsschool en zingt daar liedjes en luistert naar een Bijbelverhaal. Ze kijkt er iedere zondag naar uit. Dit valt onder de vrijheden die we kennen in dit land. En de vrijheid die wij hebben om onze dochter op te voeden. Het voorliggende wetsvoorstel grijpt hier vergaand op in. Hiermee komt de overheid in het domein van de kerk (vrijheid van godsdienst). De definities in het wetsvoorstel zijn onvoldoende scherp. Bestaat de vrijheid nog om christelijke waarden en normen mee te geven?

Natuurlijk is een zondagsschool voor kinderen laagdrempelig. Denk aan een kaarsje meenemen met kerst, warme chocomel, kerstverhaal, met een kinderboek als kerstgeschenk, samen met vriendjes/vriendinnetjes. Hoe énorm belangrijk voor onze dochter! Echter, het klassiek christelijke huwelijk tussen man en vrouw kan ook aan de orde komen. Bestaat die vrijheid straks nog om deze klassiek Bijbelse visie te vertellen op de zondagsschool? Uiteraard met respect voor iedere medeburger in ons land. Of wordt dit vertellen reeds geacht een redelijk vermoeden van discriminatie te zijn op grond van een persoonskenmerk, ex. art. 3 onder a jo. art. 1 begripsbepaling persoonskenmerk over seksuele gerichtheid?

In de memorie van toelichting wordt melding gemaakt van wahhabi-salafistische waarbij onder meer wordt aangegeven 'Ook leren zij zich af te keren van de Nederlandse samenleving en de beginselen van gelijkheid en vrijheid.'. Juist deze leerstellingen worden niet gevat in de definitie in artikel 3. Bij het afkeren tegen de beginselen van gelijkheid en vrijheid richt deze groep zich niet tegen een persoonskenmerk, noch treedt deze groep met het enkel leren hiervan gewelddadig op tegen het openbaar gezag. Hier is de definitie dus zelfs te beperkend, als dit al het beoogde doel is van de wet wordt deze hier niet behaald en kan hier geen toezicht op plaatsvinden. Dit onderstreept des te meer dat over de definitie van artikel 3 niet voldoende is nagedacht.

Dit wetsvoorstel is een ongewenste inmenging van de staat in het kerkelijk leven, in de vrijheid de opvoeding van onze dochter vorm te geven. De noodzaak tot invoering van toezicht op onze zondagsschool ontbreekt. De stelling dat enkel bij een redelijk vermoeden wordt toegezien en daarom de wet voor ons niet tot betekenis is, faalt, omdat vanuit voorafgaande presumptie de overheid deze wet wel nodig vindt als 'stok achter de deur'. Het voelt - en is het ook feitelijk - een wantrouwen ten opzichte van het Bijbeluurtje/zondagsschool van onze dochter. De vage definitie in art. 3 kan in de uitvoeringspraktijk daadwerkelijk tot ongewenste inmenging leiden in de geloofsopvoeding.

Dien dit wetsvoorstel niet in. Zo ken ik ons Nederland niet. Ga deze grens niet over. Erken de vrijheid van ons als welwillende burgers om (geloofs)opvoeding, inclusief de zondagsschool, zo vorm te geven zoals wij dat willen.